

at en stor Del af Posthusene ere saaledes situerede, at de Intrader, de have dels ved indbetalt Porto og dels ved indbetalte Anvisningsbeløb og lignende, ere ikke tilstrækkelige til deraf at besørge de Udbetalinger, de have. Det er en stor Konto; Københavns Penge- og Pakkepostkontor f. Eks. kan ikke i den Henseende følge med. Der trækkes saa meget fra Provinserne; at der bliver stort Underskud, Kontoet maa stadig have Tilskud, og disse rekvireres i Finansernes Centralbestyrelse, og det til et Beløb af 60 Mill. Kr. om Aaret; det vil sige, saaledes var det i det sidste Aar; det er ogsaa et stadig stærkt voksende Beløb.

Hver eneste Dag Aaret rundt møde vi altsaa fra Postvæsenet og skulle have 200,000 Kr. hos Finansministeren. Ganske vist gaa disse Penge omtrent samtidig ind, men det maa dog være et meget generende Forhold og volde en Uro i Finansernes Centralbestyrelse, som der ikke er nogen Rimelighed i. Det vilde derfor være rigtigt, om Postvæsenet havde et Kassevæsen, der var uafhængigt, ligesom de andre Etater have. Men ligesom det altsaa volder Vanskelighed, volder overhovedet dette, at disse store Beløb gaa ind i Finansloven, ogsaa Vanskeligheder med Hensyn til Betragtningen af vore almindelige Finanser, fordi der ikke — jeg tror nok, jeg tør sige det uden at krænke nogen, det er i alt Fald ikke min Hensigt at gøre det — gennemgaaende gøres en klar Opfattelse gældende af Betydningen netop af de to Paragraffer 9 og 27. Man sammenblander Beløb, som kun vedrøre Formuestatus, med Beløb, som vedrøre Aarets Indtægter og Udgifter, og dette kan man selvfølgelig ikke gøre uden væsentlig Skade for det Indtryk, man faar, idet de Problemer, man beskæftiger sig med, til Dels kræve, at man ganske ser bort fra §§ 9 og 27. Det Hovedproblem, som foreligger, og om hvilket der tales og skrives saa meget for Øjeblikket, er Spørgsmaalet om, hvilken Uoverensstemmelse der er mellem Indtægter og Udgifter, og dette kan man ikke faa et klart Indtryk af, hvis man blander Beløb paa §§ 9 og 27 med ind i Betragtningen. Gennemgaa man Statsregnskabet for nogle Aar og ser, hvorledes det har stillet sig, og holder disse Beløb ude, vinder man ikke lidt i Erkendelse af, hvorledes vore finansielle Forhold i Virkeligheden ere.

Jeg mener altsaa, at den rigtige Opfattelse er, at man gør sig klart: Hvad staar der til Indtægt paa de første Paragraffer indtil § 8 inklusive, altsaa uden Hensyn til § 9, og hvad staar der til Ud-

gift paa §§ 11—26 inklusive, altsaa uden Hensyn til § 27? Saa vil man se forskellige Ting, som have ikke ringe Værd efter min Opfattelse, naar man skal vurdere de finansielle Forhold, saaledes som de have udviklet sig her i Landet i de sidste 10 Aar, og det er særlig det Tidsrum, som har Betydning for Bedømmelsen for Øjeblikket. Saa vil man nemlig se, at vi have egentlig et meget stabilt Finansvæsen. Vi have haft en Række Indtægtsbeløb, som er i en glædelig jævn Fremgang. Hvor der er større Spring, kan man ogsaa paapege en ganske tilfældig særlig Grund dertil i det paagældende Aars Løb. Og paa samme Maade ser man ogsaa, at Udgifterne ere voksende jævnt, og at der har været et meget smukt Forhold mellem Indtægter og Udgifter. Naar jeg tager Aaret 1900—01 som det første Aar, var man i dette Finansaar oppe paa et Overskud af 4,209,000 Kr. I Finansaaret 1901—02 vare vi oppe paa et Overskud af 4,029,000 Kr., i 1902—03 paa 10,774,000 Kr., i 1903—04 et Overskud paa 10,209,000 Kr., i 1904—05 paa 22,771,000 Kr., i 1905—06 paa 15,492,000 Kr., i 1906—07 paa 26,424,000 Kr., i 1907—08 paa 16,994,000 Kr. og i 1908—09 paa 5,533,000 Kr. Indtil dette Tidspunkt mærker vi ikke til en virkelig Svigten af Indtægten i Forhold til Udgiften; indtil 1908—09 inklusive staa vi med et virkelig smukt Forhold mellem vore egentlige Udgifter og vor egentlige Indtægter. Saa kommer altsaa Overgangen i 1909—10, for hvilket der foreligger Regnskab. Der staa vi med et Underskud paa 22 Mill., det er jo et Tal, som er ret forskelligt fra det Tal, de 51 Mill., vi ellers have plejet at beskæftige os med som Underskud for dette Aar. Jeg siger ikke, at de 51 Mill. ere forkerte, jeg siger blot, at naar man foreløbig ser paa det uden Hensyn til §§ 9 og 27, saa er Underskuddet 22 Mill. Jeg tror, det har sit store Værd at se det saaledes. Se vi dernæst paa Finansloven 1910—11, det Finansaar, i hvilket vi befinde os, og se vi paa Finanslovsforslaget for 1911—12, finde vi for det førstes Vedkommende, det indeværende Aars Finanslov, et Underskud paa 6,729,000 Kr. og paa det nu forelagte Finanslovsforslag et Underskud paa 14 Mill. Kr.

Disse Tal have altsaa en hel Del Interesse, og her kunde vi nu spørge, hvad er det, der forvolder, at medens vi endnu paa Regnskabet for Finansaaret 1908—09 have et Overskud i Forholdet mellem Indtægter og Udgifter af godt 5 Mill., saa